

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ (CEC)
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ
26-29 Νοεμβρίου 2013
Γενεύη, Ελβετία

Έγγραφο υπ' αριθ. GB2013_Doc. 14.1

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΡΙΑ

Η ΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΡΙΑ: ΤΟ CEC ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

«Της φιλοξενίας μη επιλανθάνεσθε, διά ταύτης γαρ έλαθόν τινες ξενίσαντες αγγέλους» (Εβρ. 13:2)

Το Διοικητικό Επιτελείο του CEC απευθύνει έκκληση προς τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και τους ανθρώπους να δράσουν τώρα και να παράσχουν προστασία στους πρόσφυγες οι οποίοι εγκαταλείπουν τη Συρία.

Πρόσφυγες από τη Συρία σε γειτονικές χώρες

Περισσότερα από δύο χρόνια από την έναρξη της συγκρούσεως, εκδιπλώνεται μία συγκλονιστική περιφερειακή ανθρωπιστική κρίση, καθώς οι πρόσφυγες αγωνίζονται σε καθημερινή βάση να αποκτήσουν πρόσβαση στις στοιχειωδέστερες υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων στέγης, υγειονομικής φροντίδας, ύδατος, υγιεινής και πρωτοβάθμιας εκπαίδευσεως.

Από τον Οκτώβριο του 2013 περί τα 6 εκατομμύρια προσώπων έχουν υποστεί εκτοπισμό εντός των συνόρων τους ή έχουν καταφύγει σε γειτονικές χώρες προς αναζήτηση προστασίας. Περισσότερα των 2,2 εκατομμυρίων ανθρώπων από τη Συρία καταγράφονται ή αναμένουν καταγραφή στις πέριξ χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Βορείου Αφρικής.

Γείτονες της Συρίας όπως η Τουρκία, ο Λίβανος, η Ιορδανία, το Ιράκ και η Αρμενία εξακολουθούν να δέχονται και να φιλοξενούν μεγάλους αριθμούς ανθρώπων και οι πόροι τους ευρίσκονται σε οριακό σημείο. Καθώς εντείνεται η πίεση επί ήδη

περιορισμένων πόρων, αυξάνονται επίσης και οι πιθανότητες για εξέγερση και αστάθεια σε αυτές τις χώρες.

Σε αυτήν ακριβώς την δυσχερή και περίπλοκη κατάσταση πρέπει να ανταποκριθούν οι ευρωπαϊκές χώρες επειγόντως, αποφασιστικά και αποτελεσματικά, ώστε να βοηθήσουν στην προστασία των προσφύγων που εγκαταλείπουν τη Συρία. Αν δεν ενεργήσουν κατ' αυτό τον τρόπο, υπάρχει ο κίνδυνος να οδηγηθούν οι ήδη πιεζόμενες γειτονικές φιλοξενούσες χώρες στην απόφαση να κλείσουν τις εισόδους τους στους πρόσφυγες και να επιβάλουν απαράδεκτες συνθήκες και περιορισμούς σε όσους έχουν καταφθάσει μέχρι τώρα σε αυτές τις χώρες.

Σύροι πρόσφυγες στην Ευρώπη

Από την αρχή της συγκρούσεως το 2011 μέχρι τον Αύγουστο του 2013 περί τις 53.000 σύρων υπηκόων έχουν υποβάλει αιτήματα παροχής ασύλου στην ΕΕ. Οι περισσότερες εξ αυτών των αιτήσεων έχουν κατατεθεί στη Γερμανία και στη Σουηδία. Ενώ πολλές ευρωπαϊκές χώρες έχουν παραχωρήσει κάποια μορφή προστασίας σε σύρους πρόσφυγες, η μεταχείριση και τα επίπεδα προστασίας ποικίλλουν σημαντικά μεταξύ τους.

Συστάσεις στα ευρωπαϊκά κράτη

Ενώ τα ευρωπαϊκά κράτη έχουν αναγνωρίσει την κλίμακα και το επείγον της κρίσεως των προσφύγων και έχουν αυξήσει τη βοήθειά τους προς χώρες της περιοχής προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι διογκούμενες ανθρωπιστικές ανάγκες, θα πρέπει επίσης να αναβαθμίσουν σημαντικά τη δέσμευσή τους και τις προσπάθειές τους κατά τους εξής τρόπους:

- Τα ευρωπαϊκά κράτη και ιδίως τα κράτη-μέλη της ΕΕ, θα πρέπει να υιοθετήσουν κοινή προσέγγιση έναντι όσων εγκαταλείπουν τη Συρία. Θα πρέπει να επιτραπεί η είσοδος σε όλους τους σύρους υπηκόους, οι οποίοι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως κατά τεκμήριο χρίζοντες διεθνούς προστασίας και στους οποίους θα πρέπει να παρέχεται πλήρης και άμεση πρόσβαση σε δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες ασύλου. Συμφώνως προς την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, οι σύροι πολίτες, όπως επίσης και άλλοι μόνιμως διαμένοντες στη Συρία, συμπεριλαμβανομένων Παλαιστινίων, είναι πιθανόν να πληρούν τις απαιτήσεις του ορισμού του πρόσφυγος κατά την Σύμβαση του 1951 περί Προσφύγων. Αυτό σημαίνει ότι οι περισσότεροι από όσους εγκαταλείπουν τη Συρία θα πρέπει να αναγνωρισθούν ως πρόσφυγες προστατευόμενοι υπό της Συμβάσεως και να τους παρασχεθούν τα αντίστοιχα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος των οικογενειών των για επανένωση.

- Τα ευρωπαϊκά κράτη θα πρέπει να συμμορφωθούν προς την έκκληση της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες για μία αναστολή, παγκοσμίως, οιασδήποτε επιστροφής Σύρων σε γειτονικές χώρες.

- Δεδομένης της δραματικής επιδεινώσεως της καταστάσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Συρία από την έναρξη της παρούσης συγκρούσεως, θα πρέπει να δοθεί η ευκαιρία καταθέσεως αιτήσεων παροχής ασύλου σε σύρους υπηκόους οι οποίοι έχουν ήδη φθάσει στην Ευρώπη είτε ως αιτούντες άσυλο των οποίων απερρίφθη η αίτηση είτε επί άλλης βάσεως.

- Η κράτηση μεταναστών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται παρά σε άκρως εξαιρετικές περιστάσεις και μόνο ως έσχατη ανάγκη.

- Τα ευρωπαϊκά κράτη θα πρέπει να εξετάσουν τη δυνατότητα εμπράκτου εκφράσεως μιας αλληλεγγύης μεταξύ ευρωπαϊκών κρατών σε θέματα προστασίας προσφύγων, προσφέροντας, επί παραδείγματι, τη δυνατότητα μετεγκαταστάσεως σε πρόσφυγες από χώρες οι οποίες αντιμετωπίζουν δυσκολίες να αντεπεξέλθουν στην εισροή προσώπων αιτουμένων προστασία.

Επιπροσθέτως της διασφαλίσεως ότι παρέχεται αποτελεσματική προστασία στους εκ Συρίας αφικνουμένους εις Ευρώπη, οι ευρωπαϊκές χώρες, ιδίως η ΕΕ και τα κράτη-μέλη αυτής, πρέπει επειγόντως να εξετάσουν άλλα συγκεκριμένα μέτρα για την από κοινού ανάληψη της ευθύνης και την έκφραση αλληλεγγύης προς τις γειτονικές της Συρίας χώρες οι οποίες φιλοξενούν την πλειονότητα των προσφύγων. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν:

- γενναίες δωρεές στο Περιφερειακό Πρόγραμμα του ΟΗΕ για την Ανταπόκριση στο Συριακό.

- προσφορά ικανού αριθμού σημείων επανεγκαταστάσεως εκτάκτου ανάγκης στους πλέον ευάλωτους πρόσφυγες οι οποίοι εγκαταλείπουν τη Συρία και οι οποίοι επί του παρόντος φιλοξενούνται σε γειτονικές χώρες. Προτεραιότητα θα πρέπει να δίδεται, αλλά όχι αποκλειστικά, σε πρόσωπα χρήζοντα ιατρικής αγωγής, γυναίκες σε κίνδυνο, ασυνόδευτους ανηλίκους, ηλικιωμένους ή αναπήρους πρόσφυγες, πρόσωπα σε κίνδυνο λόγω της δραστηριοποίησής τους σε ειρηνικές ανθρωπιστικές ή άλλες δραστηριότητες, καθώς επίσης και σε επιβιώσαντες βασανιστηρίων και βίας.

- εγκαθίδρυση και/ή επέκταση προγραμμάτων επανεγκαταστάσεως προς στέγαση ιρακινών και λοιπών προσφύγων, υπηκόων τρίτων χωρών, επί παραδείγματι εκ Σομαλίας, Αφγανιστάν και Σουδάν, οι οποίοι διεβίουν εν Συρία όταν εξέσπασε η σύγκρουση και είναι τώρα εγκλωβισμένοι στο εσωτερικό της Συρίας λόγω της συνεχιζομένης βίας.

- προετοιμασία για μακράς διάρκειας ανθρωπιστική κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, ώστε να είμαστε εις θέσιν να παράσχουμε συνεχή υποστήριξη και βοήθεια σε γειτονικές χώρες οι οποίες αιφνιδίως πρέπει να υποδεχθούν τεραστίους αριθμούς προσφύγων.

Απευθύνουμε έκκληση στα ευρωπαϊκά κράτη να αναλάβουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις για τη βοήθεια και προστασία όσων κατόρθωσαν να διαφύγουν από την καταστροφική σύγκρουση στη Συρία.

Δέσμευση των εν Ευρώπη Εκκλησιών

Από κοινού μετά της Επιτροπής των Εκκλησιών για τους Μετανάστες στην Ευρώπη, το CEC θα συμμετάσχει στην εκστρατεία διά της οποίας απευθύνεται έκκληση για **Πρόσβαση των Σύρων Μεταναστών στην Ευρώπη** και ζητεί από τις Εκκλησίες-Μέλη του να υποστηρίξουν αυτές τις δραστηριότητες. Οι στόχοι της εκστρατείας αυτής είναι:

- **η υποβοήθηση της εξόδου των προσφύγων:**

- μέσω ανθρωπιστικής υποδοχής και επανεγκαταστάσεως,
- μέσω χαλαρώσεως των εν ισχύι περιορισμών επί της εκδόσεως θεωρήσεως διαβατηρίων (visa) και των κανόνων περί επανενώσεως οικογενειών και

- μέσω της παροχής θεωρήσεων διαβατηρίων (visa) δι' ανθρωπιστικούς λόγους.

• **η παροχή αδείας εισόδου των προσφύγων στην Ευρώπη:**

- άνευ επαναπροωθήσεων στα σύνορα,

- μέσω της αναγνώρισεως διαρκούς διαμονής, άνευ δυνατότητας επιστροφής.

Το CEC επαναλαμβάνει την δέσμευση η οποία διατυπώνεται στην Οικουμενική Χάρτα, «να πράττουμε το εφ' ημίν διά την παροχήν ανθρωπιστικής υποδοχής μεταναστών, προσφύγων και αιτούντων άσυλον εις την Ευρώπην». Ως εκ τούτου δεσμευόμεθα τόσο οι ίδιοι όσο και οι Εκκλησίες μας στην παροχή υποδοχής προς τους πρόσφυγες οι οποίοι αφικνούνται εκ Συρίας.

Πολλές Εκκλησίες ανά την Ευρώπην, από Αρμενίας μέχρι Γαλλίας, Φινλανδίας και Ιταλίας, βοηθούν πρόσφυγες και τους καλωσορίζουν στις ενορίες τους. Ευρωπαϊκοί εκκλησιαστικοί οργανισμοί βοηθούν για την κάλυψη βασικών αναγκών στα κέντρα υποδοχής γειτονικών χωρών, ενώ ενορίες και Εκκλησίες εξερευνούν προγράμματα στέγης και επανεντάξεως για την στήριξη επανεγκατασταθέντων προσφύγων.

Το CEC επικροτεί τις πρωτοβουλίες αυτές, οι οποίες αποτελούν βεβαίως σημείο της κοινής και ειλικρινούς μας δεσμεύσεως στην υποδοχή του ξένου και στην υποβοήθηση και προστασία των ενδεών συνανθρώπων μας.

29 Νοεμβρίου 2013

{Μετάφρασις εκ του αγγλικού:
Δρ Νικόλαος Κ. Πετρόπουλος,
M.St., D.Phil. [Oxon.]}